

UMETNIJE

UMETNIJE 2016

UMETNIJE 2016

Pripravila: Tara Sinkovič

STROKOVNA ŽIRIJA

- **LITERARNI IZDELKI:** Maja Kodrič Crnjakovič, prof. slov.
- **LIKOVNI IZDELKI:** Rok Dragič, prof. lik. um.
- **FOTOGRAFIJA:** Darko Korošec, prof. inf.
- **UMETNA OBRT:** Vesna Sever, prof. slov.
- **FILM:** Vasja Eigner, prof. inf., in Maja Kodrič Crnjakovič, prof. slov.

LITERARNI IZDELKI

UMETNIJE 2016

1. mesto: **Amadeja Kangler**

KREMATORIJ SANJ

Dan, kot vsi drugi.

Igramo se v peskovniku brez mivke in igrač,
ker ga pač še nismo pripravljene zapustiti.

Dan, kot vsi drugi,

le da je sparina danes še posebej neznosna.
Lušči se nam koža in znoj spira prve sledove odraslosti.

Kako smo vendar že veliki.

Koliko korakov smo že odtisnili v to nevidno mivko
in koliko njih je spolzelo mimo, kakor pesek v peščeni uri

1. mesto: **Amadeja Kangler**

Mi smo si vse predstavljali drugače, kajne?
Mrtvo hladno smo verjeli, da nam peskovnika
nekega dne ne bodo zasedli neki drugi sanjači,
ki bodo, kot mi, verjeli, da bodo samo oni
spodobni onesposobiti čas.

Ironično, ampak vsi za njimi bodo verjeli v enako.
In vsi za nami bodo svoje kosti pustili v mivki.
Peskovnik bo naš in njihov krematorij sanj in
naš in njihov prah se bo pomešal z zrakom, ki
ga dihamo in vsak izdih bo manj naš in vsak
pepel bo manj njihov.

In vse samo zato, ker ga nihče od nas pač še ni
bil pripravljen zapustiti.

1. mesto: **Amadeja Kangler**

ČEZ OČI SI POTEJNI MASKO IN SE PRETVARJAJ, DA SI SLEP

Čez oči si potegni masko in se pretvarjaj, da si slep.
Tako te ne bo bolelo, ko boš gledal svoje nohte v dlaneh moje gladke kože.

Čez oči si potegni masko in se pretvarjaj, da si slep.
Tako te ne bo bolelo, ko se boš zagledal v moje oči z občutkom praznine.

Čez oči si potegni masko in se pretvarjaj, da si slep.
Tako te ne bo bolelo, ko boš videl, da je bil tvoj dotik mojih prsi pregrob.

Čez oči si potegni masko in se pretvarjaj, da si slep.
Tako te ne bo bolelo, ko se bo moj trebuh krčil pod rokami svojega
zavojevalca.

1. mesto: **Amadeja Kangler**

Čez oči si potegni masko in se pretvarjaj, da si slep.
Tako te ne bo bolelo, ko bodo moje noge otrpnile pod silo bremena.

Čez oči si potegni masko in se pretvarjaj, da si slep.
Tako te ne bo bolelo, ko bodo moji gležnji že otekli in bo koža že modrikasta.

Lahko si potegneš masko tudi čez ušesa in nos in usta in obraz,
a dušo nezavedno boš pustil odkrito.

Delaj se, da ne vidiš, ne slišiš, ne vonjaš, a čutil boš še vedno.

Ko bodo v tvoje oči svetili žarometi, bodo na moje telo padale sence.

1. mesto: **Lucija Klauž**

224

Kazen za tišino.

Kazen za krik.

Pridige o narobe in prav.

In vsi si umijejo roke.

Tvoja vzgoja, moj moralni kaos.

A toplo je in me ne zebe.

Za rojstni dan piham svečke.

Smehljajo se, zato se smehljam nazaj.

Vse je videti dobro.

100

Uradna razmejitev prostora.

Uradni popis spodrsaljaja.

Smehljaj. Moj.

Prijateljski pomenek.

Lepljiv smehljaj. Njen.

Prijazna žlica resnice.

Pogoltni.

Napoved bele prihodnosti.

Bele rjuhe.

Bele stene.

Bela lica.

Prebavi.

1. mesto: Špela Ačko

40

Stiskam roke ob bok.

Rama ob ramo.

Obraz ob hrbet.

Kot sardele stojimo v dežju.

Imam občutek, da plavam
trdno s stopali na tleh.

Negibno lebdim skozi to brozgo,
ki jo delimo na leta
in dneve in mesece in trenutke.

Čutim le kontinuiteto bež barve.
V pločevinki ribjega olja se stiskam
z drugimi ovkami,
ki mi ne dajo občutka topline.
Grabi me klavstrofobija v
brezkončnosti,
v prostrani monotonosti.

Ne čutim razlik
med letos in lani,
med poletjem in zimo,
med mano in oljem.

Rama ob ramo.
Obraz ob hrbet bež barve.

1. mesto: **Špela Ačko**

48

Zavrgli ste knjige.
Izbrisali besede v njih.

Brez pomisleka
so pristale v kontejnerju
za reciklažo papirja.
Me boste reciklirali kot
ostale?

1. mesto: **Martin Čuden**

Zlo se prebuja

Vsi so se razšli ... vsak član ekipe je odšel na svoj konec, Noabela pa se je odpravila k Jimmyju, kjer ji je on postregel s čajem in nekaj hrane, medtem ko je ona le strmela predse in se ni ganila. Le roke, s katerimi je močno stiskala skodelico čaja, so se ji tresle. Kmalu se ji je za mizo pridružil še Jim. Svojo roko je nežno položil v njeno dlan in jo vprašal, kaj se je zgodilo.

S tresočim glasom mu je odgovorila:

»Zaseda ...«

»Bili so povsod. Na stotine Rim-soiev. Nič nismo mogli storiti, Jim.«

»Poskusila sem s skupinskim zdravljenjem, pa mi ni uspelo.«

Sodelovali so še: **Lana Tepeš**

Krive so modre oči

Ko sem jih prvič zagledala,
si nisem mislila,
da jih ne bom pozabila.
Nisem si mislila,
da se bom zaljubila vanje,
Pomislila sem, da so le sanje.
Tvoje modre oči so moja
droga.
Večna droga.
Najbolj opojna droga.

Spremljajo me vsepovsod,
koder me vodi pot.
Ne spim,
ne jem,
ne govorim ,
samo smejim se
in sanjam.
Sanjam naju,
sanjam modre oči.
Sanjam tebe.
Vsega so krive modre oči!

Sodelovali so še: dijaki 2. a z Nušo Detiček

Moje misli (o šoli)

9 ur spanja? Pa kaj še! Seveda, to bi bilo optimalno, če šola ne bi obstajala. Normalen najstnik, ki obiskuje srednjo šolo spi povprečno 3-6 ur na dan. Zakaj? Nas boste vprašali. Naj vam razložim.

Pouk se ponavadi začne ob 7:50. To pomeni, da moramo v šoli biti ob 7:40. Da pridemo v šolo potrebujemo povprečno 15-30 minut. 7:20 ko se odpravimo na pot. To pomeni, da se moramo zbuditi najmanj 1 uro pred odhodom, to je ob 6:20. Ker nam 1 ura ponavadi ni dovolj, da se pripravimo na pouk in se iz gremlina spremenimo v, no, malo lepšega gremlina, če smo iskreni, se zbudimo povprečno 1 uro in pol pred odhodom. Torej ob 5:50. Kaj šele, če imamo »nulto« uro, ki se začne ob 7:00! Ob teh dnevih se moramo zbuditi že ob 5:00 zjutraj.

Ker pouk traja do okoli 14:00, pridemo domov v najboljšem primeru ob 14:30. Takrat si moramo spočiti od napornega dneva v šoli, saj naši možgani več ne prepoznajo niti razlike med pomarančo in jabolkom. Ta počitek, v katerega je vključeno kosilo in v izjemnih primerih tudi spanje, traja okoli 1 uro. 15:30. Najbolj zgodaj, ko se lahko začnemo po 8 urah v šoli spet učiti. Učimo se celo popoldne, z redkimi

Sodelovali so še: **dijaki 3. A**

Pesem v emotikonih

Prevod pesmi

Iščem že davno pozabljene sledi.

Vsi odgovori se skrivajo med še
neznanimi stranmi.

Besede so pripete na vsak korak v
mestu, ki nikoli ne spi.

V veliki meri sporočajo le grozoto in
skrbi.

Jaz pa pišem v tišini
in odmevam še najmanjši delec
sebe na popisane strani.

Ditka Založnik

Sodelovali so še: dijaki 3. A

Prevod pesmi

Pesem v emotikonih

Pot do spoznanja

Nikjer ni poti, kamorkoli pogledam.
Svoj potopis spotoma izgubim.
Kod naj zdaj hodim? Komu sledim?

Večeri se, nebo nad mano bo ugaslo.
Okušam lahko le še kruto samoto,
name pripeto z lakoto in žejo.

Slišim besede, a jih ne razumem.
Panika! Takoj moram proč! Zbežim,
bežim naproti dolgim, dolgim potem.

Nekoč bom zapisal to pot, ko bo v rokah prava
školjka in v njej zvok vsakega mojega krika,
a le delec vseh, ki tvorijo tih šum oceana.

Anže Kac

Priznanja za eseje

Esej o mami

- Djellza Fanaj

Esej o domovini

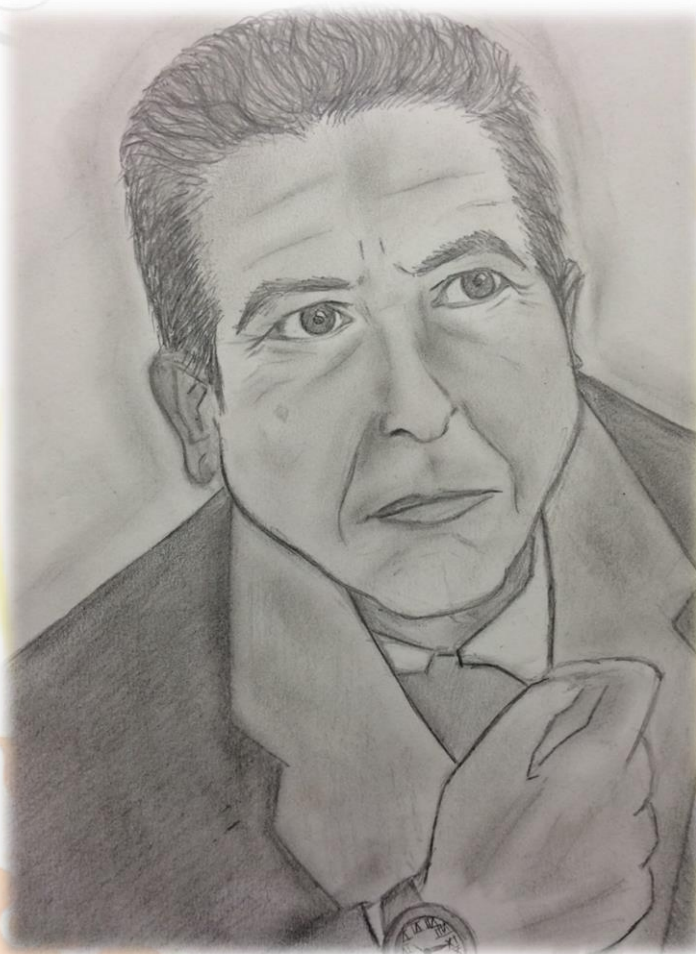
- Urška Vtič
- Urška Pristovnik
- Melanie Jožić
- Tine Dabanović

LIKOVNI IZDELKI

UMETNIJE 2016

3. mesto: **Maša Brdnik**

UMETNIJE 2016

2. mesto: **Vita Mikulič Vernik**

UMETNIJE 2016

1. mesto:
Tina Goričan

UMETNIJE 2016

UMETNIJE 2016

Tina Goričan
12.2.2016

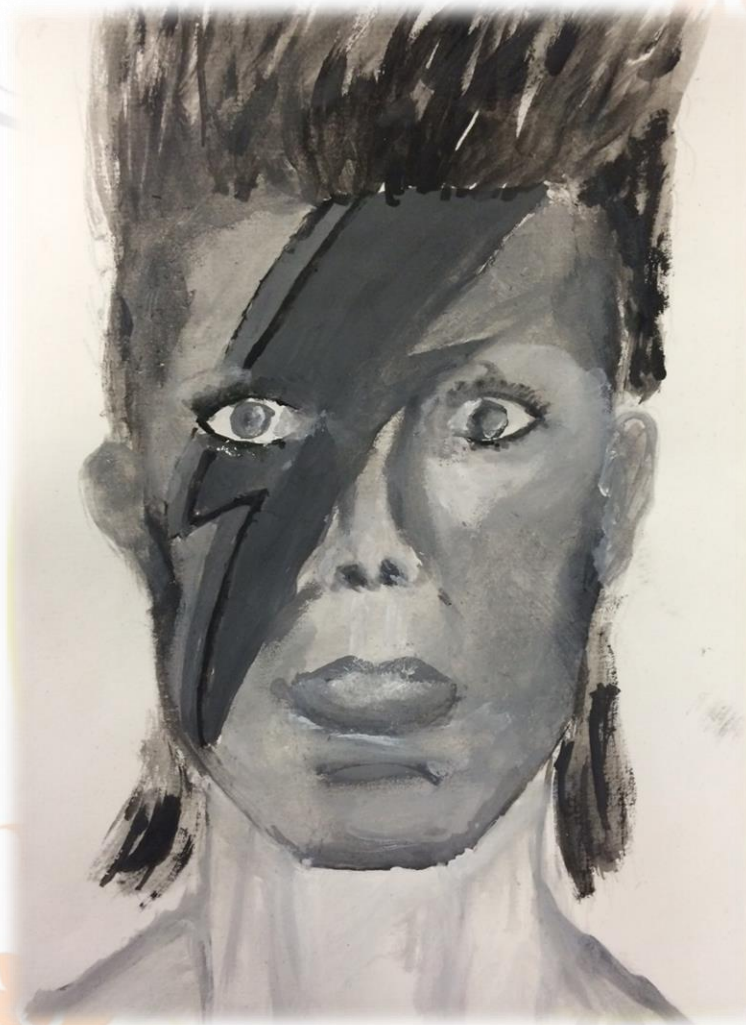
UMETNIJE 2016

Izidor Gregorič

UMETNIJE 2016

Tisa Stegne

UMETNIJE 2016

Uroš Sobotič Verdnik

UMETNIJE 2016

Vitan Šlamberger

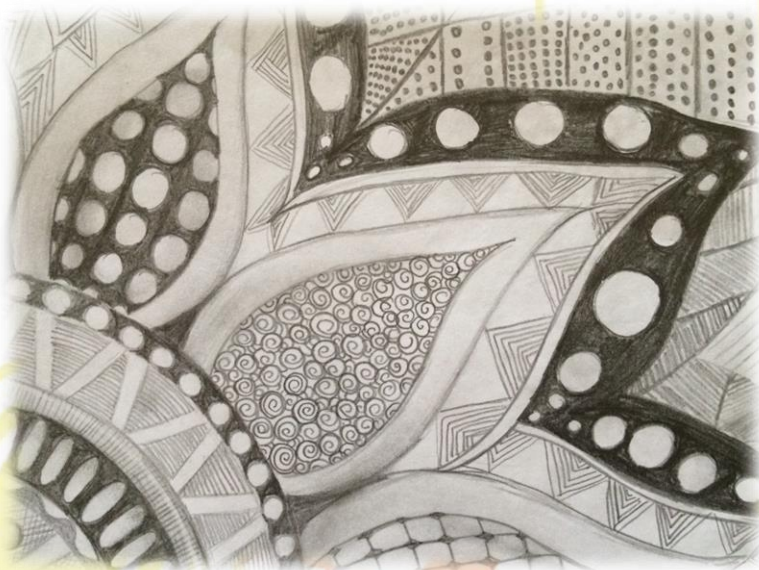
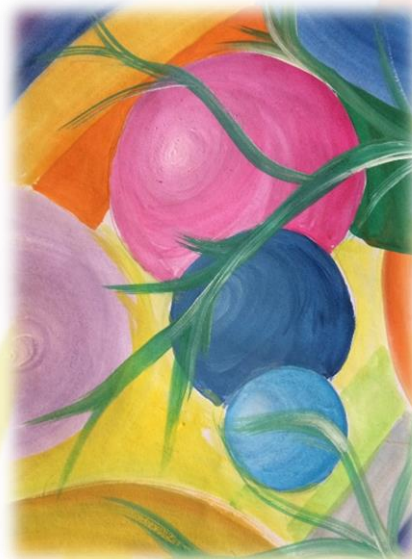
UMETNIJE 2016

Kaja Strnad

UMETNIJE 2016

Djellza Fanaj

UMETNIJE 2016

UMETNA OBRT

UMETNIJE 2016

Albenita Zmajlaj

UMETNIJE 2016

FOTOGRAFIJA

UMETNIJE 2016

1. mesto: Sebastjan Pregl

1. mesto:
Sebastjan Pregl

2. mesto: Špela Kitak

UMETNIJE 2016

2. mesto: Špela Kitak

2. mesto: Špela Kitak

Lea Gerečnik

UMETNIJE 2016

Lea Gerečnik

UMETNIJE 2016

Valentina Vavdi

UMETNIJE 2016

Anja Sobočan

UMETNIJE 2016

Maruša Preisak Kurnik

Agnese Paqarizi

Eva Simonič

FILM

UMETNIJE 2016

2. mesto: **Ista**

- Sodelujoči: Ela Plavec, Lina Pečovnik, Fiona Jovič, Anja Sobočan, Barbara Zagoršek, Kristina Motaln, Mateja Breznik, Žan Polanec, Klara Jesenek, prof. Jasna Županič (mama), Danilo Janžič (očim).
- Mentorja: Maja Kodrič Crnjaković in Vasja Eigner

2. mesto: **Napiknjena**

- Sodelujoči: Laura Brence, Katarina Žilavec, Christian Fluher, Neja Dover, Andraž Kovač, Rok Horvat Baaron, Filip Plajh Leskovar in Urška Kliendienst
- Mentorja: Maja Kodrič Crnjaković in Vasja Eigner

2. mesto:

Rdeča kapica gre po gobe

- Sodelujoči: Ana Goričan, Nala Stoicev, Kaja Prosenjak in Rok Cafuta
- Mentorja: Maja Kodrič Crnjaković in Vasja Eigner

1. mesto: **MAXIM**

- Sodelujoči: režiserka Katja Stojnšek; Neja Dover, Žan Zafošnik, Urška Selaković, Anastazija Leščak, Bor Stegne, Timotej Kresnik, Laura Ramšak in Lina Pečovnik

1. mesto: **ABSTRAKT**

- Sodelujoči: režiserka Katja Stojnšek; Sebastjan Pregl, Monika Globovnik, Žan Zafošnik, Pavel Koropec, Anastazija Leščak in Laura Ramšak
- Mentorja: Maja Kodrič Crnjaković in Vasja Eigner

Priznanje gledališki skupini

- Odlomek iz predstave Lakota igrata:
Kaja Strnad in Miha Stopar
- Igralci: Monika Globovnik, Lucija Klauž, Ela Plavec, Katja Stojnšek, Ema Leskovar, Rok Horvat Baaron, Laura Ramšak in Timotej Kresnik
- Mentor: Iztok Bevk

Voščilo

»Ustvarjanje je pot, ki jo morate prehoditi sami. Zapustiti morate mesto svojega udobja in se podati v neraziskana področja svoje intuicije. Kar boste odkrili, bo čudovito. To, kar boste odkrili, ste vi sami.«

Alan Alda